

علی موسوی گرمارودی

قرآن می تواند اندکی شاعرانه‌تر ترجمه شود!

خوب و بسیار خوب فراوان داریم. در ترجمه‌های موجود ترجمه آقای بهاءالدین خرمشاھی را بیشتر از سایر ترجمه‌ها می‌پسندم یعنی بدون اینکه آرایش غلیظی کرده باشد و به فکر قافیه‌اندیشی و رعایت صنایع ادبی باشد، ترجمه هماهنگ و روانی ارائه کرده است که به متن هم وفادار است اما من گمان می‌کنم قرآن کریم می‌تواند اندکی شاعرانه‌تر ترجمه شود و باید چنین شود. لذا سعی کردم چنین ترجمه‌ای ارائه کنم البته سعی خواهم کرد که مانند جناب خرمشاھی از زبان معیار دور نشوم.

۱۰ اگر ممکن است درباره زبان معیار بیشتر توضیح دهد؟ زبان معیار زبانی است که اکثربت مردم یک قوم و فرهیختگان آنها در محدوده جغرافیایی مشخصی و در زمان معینی به طور شفاهی و کتبی با آن تعامل فرهنگی می‌کنند. مثلاً زبان معیار قرن هفتاد در ایران با زبان معیار امروز متفاوت است.

۱۱ آیا این تعریف شما مورد قبول و توافق سایر زبان‌شناسان و اساتید ادبیات فارسی هم هست؟

اگر اختلافی هم وجود دارد بر سر مباحثی مانند مجموعه لغات (Vocabulary) و امثال آن است. ولی این را پذیرفته‌اند که این زبان صنعت ادبی ندارد و آراسته و پیراسته نیست. اما از سطح کلام عامیانه بالاتر است.

۱۲ با این توضیحات می‌توان نتیجه گرفت که ترجمه شما به زبان معیار

۱۳ با توجه به وجود ترجمه‌های مختلفی که امروز در دسترس قرآن پژوهان و عموم مردم قرار دارد چه انگیزه‌ای باعث شد شما ترجمه جدیدی ارائه کنید؟

همان طور که خودتان گفتید ترجمه‌های مختلفی در کشورمان موجود است که مترجمنین آنها افراد صاحب صلاحیتی هستند، ولی با این حال انگیزه‌هایی وجود داشت که در ادامه به آنها اشاره خواهم کرد. اما پیش از بیان آنها، لازم است یک ضرب المثل فرانسوی را نقل کنم. فرانسوی‌ها می‌گویند «ترجمه به زن می‌ماند. اگر زیبا باشد وفادار نیست و اگر وفادار باشد زیبا نیست». به نظرم این نکته درباره ترجمه صادق است هرچند که درمورد زبان کاملاً صادق نیست، یعنی ترجمه اگر بخواهد کاملاً به متن وفادار بماند از زیبایی آن کاسته می‌شود و اگر زیبا و روان باشد ناگزیر از وفاداری کامل به متن باز می‌ماند. من در ترجمه‌های قرآن کریم این دو طیف را مشاهده کردم، دسته‌ای به متن وفادار بودند ولی نثر زیبایی نداشتند و گروهی هم که نثر زیبا داشتند در مواردی به متن وفادار نبودند. متأسفانه در برخی موارد علاوه بر این دو مشکل، برخی از مترجمنین حتی در فهم آیه هم دچار مشکل شده‌اند و کاملاً غلط ترجمه کرده‌اند یعنی دریافت آنها اشتباه بوده است.

۱۴ یعنی هیچکدام از ترجمه‌های موجود را در وضعیتی نمی‌بینید که هم نثر خوبی داشته باشد و هم به متن وفادار باشد؟ من چنین چیزی نگفتم. در ترجمه‌های موجود، ترجمه‌های

چهره و صدای علی موسوی گرمارودی برای بیان‌گان برنامه‌های ادبی اشتراحت. وی متولد سال ۱۳۲۰ در محله چارمردان شهر قم است. دوره دبیرستان را در دبیرستان دین و دانش قم به مدیریت شهید بهشتی گذرانده است. پس از عزیمت به مشهد به مدت چهار سال به یادگیری ادبیات عرب نزد ادبی نیشابوری می‌پردازد. در سال ۱۳۴۵ وارد دانشگاه تهران می‌شود و سه سال بعد با اخذ لیسانس حقوق قضائی از همین دانشگاه فارغ‌التحصیل می‌شود. در همین سال با نشر معروف «خاستگاه نور» در مسابقه مجله یغما به سودبیری مرحوم حبیب یغمایی شرکت کرد و نفر اول شد.

۱۵ اولین دفتر شعر گرمارودی در سال ۱۳۴۹ با عنوان «عبرو» چاپ شد که می‌درنگ از سوی سواک جمع اوری شد. سال ۱۳۵۱ نیز خود وی دستگیر شد و تا سال ۱۳۵۶ در زندان بود و با آغاز حرکت‌های مردمی آزاد شد. وی پس از انقلاب مسؤولیت‌های فرهنگی مختلفی داشت. تا دو سال پیش ریاست تالار وحدت را عهده‌دار بود و از یک سال پیش به عنوان راپزن فرهنگی ایران در تاجیکستان مشغول به خدمت می‌باشد. در کنار این مسؤولیت از مهر ماه سال گذشته شغوف به ترجمه قرآن کریم شد و تاکنون حدود هفت جزء را ترجمه کرده است. به همین بهانه در فرستنی که وی به تهران سفر کرده بود گفت و گویند با ایشان انجام دادیم که در ادامه می‌خواهیم.

میراث‌های مکتوب فراوانی وجود دارد. پس از فروپاشی کمونیسم و بروز ناچاریها در این کشور، برخی از کتابها از کتابخانه‌ها و موزه‌ها به سرقت رفت و برخی نیز از پستوی خانه‌ها بدرامد. از سوی دیگر به دلیل مشکلات مالی کسانی که این نسخه‌ها را در اختیار داشتند آنها را برای فروش عرضه کردند و دلالان صهیونیست و غربی با ثمن نجس خریدند. اما پس از اینکه این آشوب‌ها در تاجیکستان برطرف شد و حکومت سامانی به این وضعیت داد، نهادی با عنوان «مرکز میراث خطی» با ریاست آقای «جوری بیک‌نذری»، متولی جمع‌آوری و نگهداری نسخه‌های خطی شد. می‌توان گفت آن هرج و مرچ در امر خرید و فروش میراث‌های مکتوب تا اندازه زیادی بر طرف شده است و دولت آنها را گردآوری کرده است. در میان این مجموعه‌های گردآوری شده، نسخه‌های قدیمی و نفیس از قرآن نیز موجود است. اینجا در پرانتز یادآور شوم که قدیمی‌ترین نسخه از غزل‌های حافظ هم در همین تاجیکستان وجود دارد. یک اثر خطی از دیوان عبید زاکانی موجود است که در حاشیه آن ۴۸ غزل از حافظ نوشته شده و این اثر متعلق به سال ۸۰۷ هجری است، یعنی پانزده سال پس از مرگ حافظ و میکروفیلم آن خوشبختانه به ایران آمده است.

○ وضعیت ترجمه قرآن در تاجیکستان چگونه است؟
تا زمان حاکمیت کمونیست‌ها که اجازه نداشتند و پس از آن هم فرستی نبوده است تا این کار انجام گیرد. شاید به همین دلیل است که من تاکنون ترجمه‌ای ندیدم. اما ترجمه آقای آیتی به خط سیریلیک در دوشهبه منتشر شده تا برای آنها قابل مطالعه باشد.

○ سپاسگزاریم از اینکه در این گفت و گو شرکت نمودید.

نژدیک است و اندکی هم از روح شاعرانه بهره دارد. کاملاً درست است، می‌کوشم زبانی نژدیک به زبان معیار داشته باشد و البته در مواردی که آیات زمینه پرداخت شاعرانه داشته باشند، اندکی هم شاعرانه یا شاعرانه است و آرکائیسم بسیار دقیقی در آن رعایت شده است. به همین دلیل مثلاً به جای استفاده از کلمه «تاریکی» از «تاریکنا» استفاده کرده‌ام. در ترجمه باید تمام کوشش ما صرف این شود که مفهوم سریع‌تر منتقل گردد. زیرا ترجمه پل ارتباطی میان متن اصلی و زبان دوم است. هر قدر این پل کوتاه‌تر و محکم‌تر باشد و پهنای بیشتری داشته باشد، افراد راحت‌تر و با دغدغه کمتری عبور خواهند کرد.

○ نظرتان درباره ترجمه تحت‌اللفظی چیست؟
نایسنترین و زشت‌ترین ترجمه قرآن یا هر متن دینی دیگر، ترجمه تحت‌اللفظی است. البته درباره قرآن یک دغدغه وجود دارد که باید حتی ساختار نحوی جملات حفظ شود. کار مشکلی است زیرا مثلاً ساختار جمله در زبان عربی و فارسی کاملاً متفاوت است. در زبان عربی فعل ابتدایی جمله می‌آید. مانند «جاء زید» اما در زبان فارسی برعکس است یعنی فعل در آخر جمله می‌آید: «زیداً» لذا دغدغه اصلی این است که اگر خداوند جمله‌ای را فعلیه اورده است آیا هم باید فعلیه ترجمه کنیم یا خیر؟ اما اینکه سعی کنیم تا ما هم فعل را اول جمله بیاوریم، اصلاً صحیح نیست.

○ اگر موافق هستید بحث ترجمه را پایان دهیم و اندکی هم درباره تاجیکستان صحبت کنیم. در تاجیکستان کتابخانه‌های بزرگی وجود دارد و در برخی از آنها نسخه‌های خطی نفیس از قرآن موجود است. شما با توجه به اینکه با محافل فرهنگی آنچه در ارتباط هستید، چه اطلاعاتی از آنها دارید؟

در تاجیکستان و قسمتی از ازبکستان یعنی سمرقند و بخارا

ترجمه پل ارتباطی
میان متن اصلی و زبان
دوم است، هر قدر این
پل کوتاه‌تر و محکم‌تر
باشد افراد راحت‌تر
عبور خواهند کرد

در تاجیکستان و
قسمتی از ازبکستان
یعنی سمرقند و بخارا
میراث‌های مکتوب
فراوانی وجود دارد

ترجمه بلندترین آیه قرآن

من گردانید، که گناهی بر شما نیست اگر آن را نتویسید و چون داد و ستد می‌کنید، گواه بگیرید و نویسنده و گواه نباید زبان بینند و اگر چنین کنید، (نشان) ناگرانی شماست و از خدا پروا کنید، و خداوند به شما آموزش می‌دهد و خدا به هر چیزی دانست.

ترجمه سوره حمد

به نام خداوند بخششند پخششند.
(۱) سپاس خداوند را پروردگار جهانیان.

(۲) بخششند بخششند.

(۳) فرمانفرمای روز دستخیز.

(۴) (تنهای) تو را من پرستیم و (تنهای) از تو باری من جوییم.

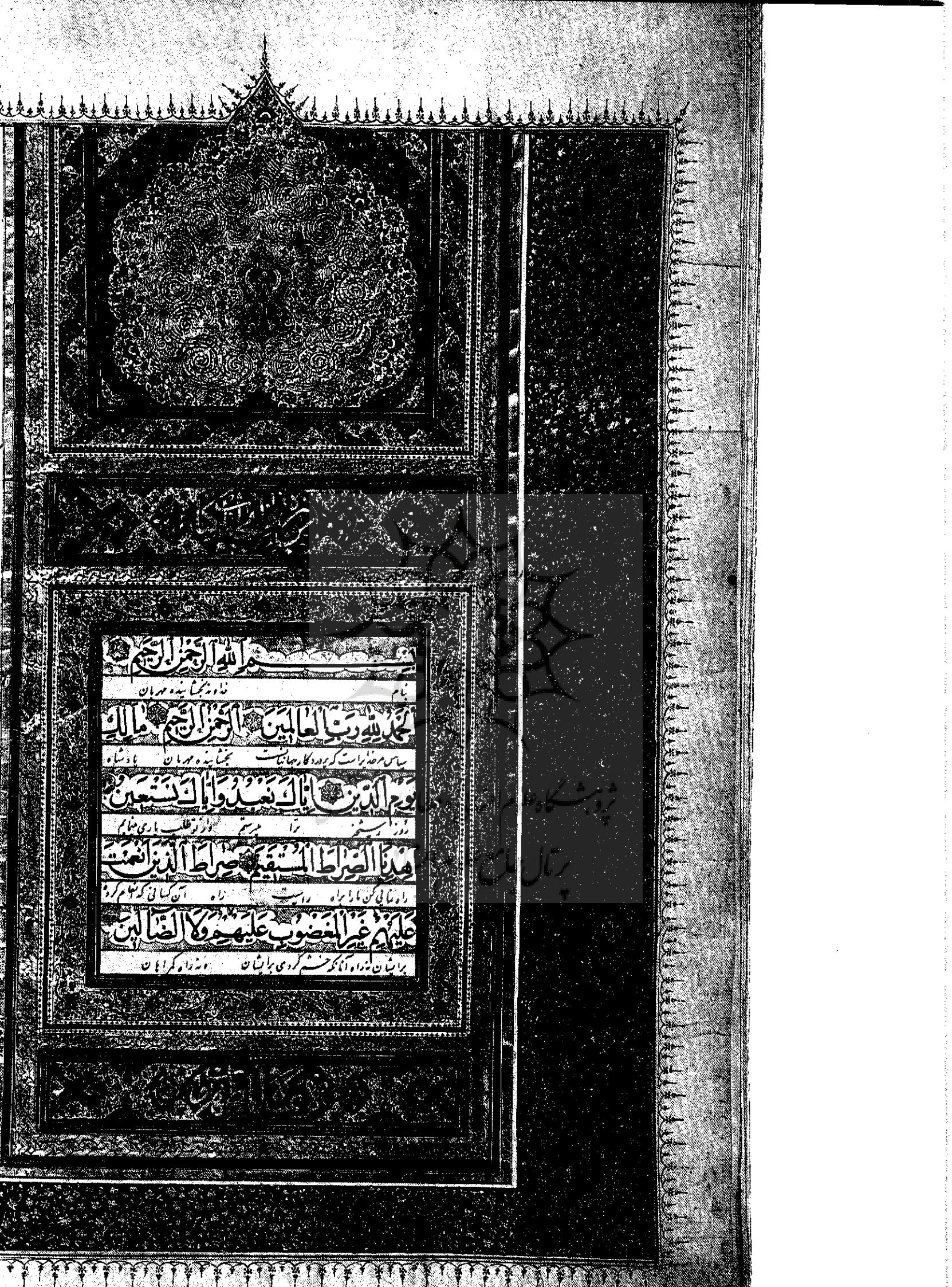
(۵) ما را به راه راست پایدار بدار.

(۶) راه آنکه به نعمت پروردگاری (و) بر ایشان خشم نیاورده‌ای و نه گمراهان.

آیه ۲۸۲ از سوره بقره، بلندترین آیه قرآن کریم است.
ترجمه این آیه را از روی ترجمه موسوی گرامارودی می‌خوانیم.

(۲۸۲) ای مومنان، چون وامی برای زمان معینی دادید، آن را به نوشته ازید و باید نویسندۀ ای بین شما به دادگری بتویسید و هر نویسندۀ ای باید از نوشتن به گفته‌ای که خداوند بد و آموخته است، سریاز نزند، و آنکه وامدار است باید املاکند و نویسندۀ بتویسید و از خداوند پروردگار خویش پروا کند و چیزی از آن کم ننهد، بنابراین اگر وامدار سفیه یا ناقوان باشد، یا نتواند املا کند، باید ولی او دادگرانه املا کند و دو تن از مردانهای را نیز گواه بگیرید و اگر دو مرد نبودند، یک مرد و دو زن از گواهان موره پستند خود (را فرا خواهند) تا اگر یکی از باید ببرد، دیگری او را به یاد آورد و چون گواهان فرا خوانده شوند بناید سریاز نزنند و تن نزدیک از اینکه (وام) را چه خرد و چه بیزیگی، به سورسید آن بتویسید، این نزد خدا دادگرانه تر و برای گواه گیری، استوار تر و به اینکه دجاج نزدید نگردید، نژدیکتر است، مگر داد و ستدی نقد باشد (که دست به دست) بین خود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

صَدَقَةٌ مُبَاشِرَةٌ مِنْ مَالِ رَبِّكَ

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ إِنَّمَا يَرَهُ

أَيُّهُ الْكَوَافِرُ كُلُّهُمْ لَا يُشْعِرُونَ

لِذِينَ يُمْنُونَ بِالْغَيْرِ يَقْتُلُونَ الصَّالِقَ وَمَا

أَنْكَرُ مُجْرِمٌ مُكَافَأَةً فَنَادَهُ خَلِيلُهُ أَنْ يَأْتِيَهُ

لِرَزْقِهِ فَقَالَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِأَنَّكَ تَأْتِيَنِي

وَرَزْقِيَ كَرِيمٌ لَا يَنْعَى أَنَّكَ تَأْتِيَنِي

لِذِكْرِكَ وَمَا أَنْتَ عِزْمَكَ وَبِالْأَخْرَقِ هُمْ يُمْنُونَ

بِرَبِّكَ وَرَبِّكَ أَعْلَمُ بِأَنَّكَ تَأْتِيَنِي

